

Zenbat eta handiagoa izan baserri bateko bertako lurretan ekoizten den abere-elikagai kopurua, orduan eta mendekotasun txikiagoa izango du abeltzaintza-biztanleriak kanpoko interes ekonomiko eta teknologikoetan. Independentzia handiagoa du egun pentsuen inportazioan abeltzaintza intentsibo ereduarekiko mendekotasunagatik bizitzen ari diren arazoaren aurrean:

- espekulazioa abeltzaintzako pentsuen lehengaien prezioetan
- soja bezalako osagaien ekoizpen eta merkataritzaren kontrol transnazonala
- sojaren inportazioetan, esaterako, garbi eragiten ari den nekazaritzako ingeniartza genetikoko teknologiaren kontrol transnazonala
- transgenikoen erabilera ekiditeko ezintasuna
- eta abar.

Nekazaritza ekologikoa ez da autarkiaren sinonimoa (ikus goian), nahiz eta koherenteena izan abere-elikadura baserriko bertako bazketan oinarrituta maximizatzea. Abeltzaintza-baserri batera osagarriak inportatzea ekidinezina denean, nekazaritza ekologikoko ereduak nekazaritza-baserrien eta abeltzaintza-baserrien arteko harreman zuzenak sustatzen ditu, ahalik eta distantzia laburrenetara eta laborantza ekologikoa izan dadin saiaturik.

[Aurkibidea](#)